

[Niels Hølvæg Petersen.]
 delse ske en mere gennemgribende revision af beskatningen af kapitalgevinster. Der er jo en spænding imellem niveauet for indkomstbeskatning og kapitalgevinstbeskatningen. Det har der altid været, og jeg tvivler på, at man kan udrydde denne spænding; medmindre man griber til ganske drastiske midler.

Faktisk tvivler jeg på, at man kan udrydde spændingen imellem kapitalgevinstbeskatningen og indkomstbeskatningen, som hr. Grünbaum jo hæftede sig meget ved, medmindre man laver en løbende kapitalgevinstbeskatning; faktisk løbende anslår gevinsten på kapitalgoder og bringer den til beskatning på samme måde, som man beskatter en arbejdsindkomst. Jeg tror, det er den eneste måde, man kunne lave en fuldstændig parallelitet på, og jeg tror, enhver vil kunne se, at en sådan fremgangsmåde ville være behæftet med overordentlig store vanskeligheder både af teknisk art og ikke mindre af psykologisk art. Vel vil vi gerne indsnævre spændingen imellem disse former for beskatning, men vi må på den anden side se i øjnene, at en fuldstændig parallelitet ikke er mulig; hvilket altså heller ikke var tilfældet i hr. Grünbaums tid som finansminister, og hvilket hr. Grünbaum jo heller ikke selv stiller forslag om.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale forhøjelsen fra 30 pct. til 40 pct., som jeg mener er rigtig og er en tilfredsstillende udvikling.

Den utilsigtede udnyttelse af forskudsafskrivningerne for coasters satte jo en vældig diskussion i gang; ikke mindst de annoncer, der var i dagspressen, bidrog stærkt til at skabe debat om denne form for forhåndsafskrivning. I mellemtiden er det vel blevet almindelig fornemmelse, at problemet allerede er ved at aftagte, fordi konjunkturerne for denne form for skibsart ikke er, hvad de har været, og hele problemstillingen derfor ikke er så aktuell mere. Det er endda sådan, har jeg i hvert tilfælde forstået, at en del af de mennesker, som i tidens løb har sat deres penge i coasters, netop i disse måneder konstaterer, at det ikke var den store fidus, som de måske troede en overgang.

Men det er en og for sig ikke det, jeg her skal beskæftige mig med, men spørgsmålet om, hvorledes man indretter disse afskriv-

ningsregler på en sådan måde, at muligheden for misbrug bliver den mindst mulige. Her var der fra regeringens side fremsat forslag, som dels indsnævrede afskrivningsgrundlaget det første år, dels medførte, at der blev tale om indkomstbeskatning, hvis der var færre end 4 anparter. Under udvalgsarbejdet er der blevet enighed om en anden ordning, en 5 års regel, som har været omtalt af flere ordførere. Hr. Grünbaum var inde på den allerede under første behandling, og der blev også fra anden side givet tilslutning til, at man gerne ville se på tanken. Jeg tror, der er en meget reel mulighed for, at denne 5 års regel vil løse det problem, som bør løses i denne sammenhæng, og selv om der altså er tale om en mildning af hele det system, der var foreslået fra regeringens side, vil jeg anbefale det, ikke mindst fordi det må erkendes, at 5 års reglen er en betydelig enklere regel at have med at gøre for administrationen end de regler, som oprindeligt var foreslået.

Jeg må afvise de ændringsforslag, der er stillet vedrørende medarbejderaktier. Om disse er det sagt før, og jeg skal gerne gentage det, at de løser ikke noget problem med hensyn til det økonomiske demokrati o. lign., men det skaber en ønskelig ligestilling mellem medarbejdere, og aktionærer, og denne ligestilling synes jeg det i enhver henseende er rimeligt at skabe. Hvis det skulle vise sig, hvad jeg ikke tror, at ordningen vil føre til de resultater, som hr. Grünbaum var inde på, vil der jo være al mulig anledning til at tage sagen op igen.

Det kommende ændringsforslag vedrørende skovene kan jeg anbefale, og det samme gælder de stillede ændringsforslag, for så vidt angår thalidomidydelseerne, naturalieydelseerne og forhøjelsen af den skattefri bundgrænse, hvorimod jeg ikke kan anbefale de ændringsforslag, som er stillet af SF.

Ømann: Egentlig er der ikke megen grund til at spille tid på disse lovforslag, som de fremtræder med flertallets indstilling efter udvalgsbehandlingen. Når der nu alligevel er grund til at sige et par ord, er det først og fremmest, fordi der er stillet et par ændringsforslag, som måske kan gøre billedet lidt mere trøsterigt, men dernæst også fordi disse lovforslag har deres historie. De blev bebudet med brask og bram allerede i okto-